

مرکز مطالعات اسلامی بینش
WWW.BINESH.CC

اُمتی که هرگز نمی میرد

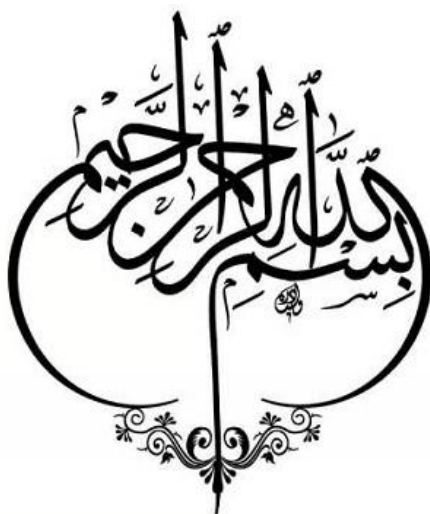
مژده‌هایی در زمان سرخوردگی

ویراست یکم

نویسنده: دکتر راغب سرجانی

ترجمه: واحد ترجمه بینش

امتی که هرگز نمی میرد

«مژده‌هایی در زمان سرخوردگی»

نویسنده: دکتر راغب السرجانی
ترجمه: وامد ترجمه‌ی بینش

فهرست مطالب

مقدمه.....	۶
فصل اول: چرا مسلمانان عقب ماندند؟.....	۸
اولاً: واقعیتی که مسلمان در آن زندگی می‌کنند.....	۱۰
دوم: توطئه‌های فکری علیه اسلام.....	۱۲
فصل دوم: امتی که هرگز نمی‌میرد.....	۱۹
حقیقت نخست: سنت تداول یا گردش دوران.....	۲۰
حقیقت دوم: امت اسلام، امت باقی است.....	۲۲
حقیقت سوم: حقیقت نبرد.....	۲۴
حقیقت چهارم: حقیقت بشارت‌های قرآن و سنت.....	۲۹
حقیقت پنجم: حقیقت تاریخ.....	۳۴
حقیقت ششم: حقیقت واقع.....	۳۹
حقیقت هفتم: حقیقت دشمنان.....	۴۳
حقیقت هشتم: نصرت و یاری الله در دشوارترین لحظات تلاش و کوشش و مجاهدت می‌آید.....	۴۹
حقیقت نهم: خداوند بخاطر عجله‌ی بندگان عجله نمی‌کند.....	۵۱
حقیقت دهم: اجر و پاداش مرتبط به پیروزی نیست؛ بلکه مرتبط به عمل است.....	۵۳
ای مؤمنان!!.....	۵۵
سخن آخر.....	۵۹

مقدمه

إِن الحمد لله نحمده ونستعين به ونستغفره ونستهديه، ونعوذ بالله من شرور
أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، إنه من يهدي الله فلا مضل له ومن يضلل
فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً
عبده ورسوله. أما بعد:

کسی که نگاهی گذرا به کشورهای اسلامی داشته باشد، در می‌یابد
مسلمانان با دیدن وقایع جهان اسلام دچار نوعی سرخوردگی شده و
امیدی بر استواری مجدد جهان اسلام ندارند. بسیاری از مسلمانان تصور
می‌کنند رهبری مسلمانان بر جهان اسلام یک رخداد تاریخی بوده که
دورانش به اتمام رسیده و آینده از آن شرق یا غرب خواهد بود، و حتماً
– یا غالباً – سهم مسلمانان نخواهد شد. خوش‌بین‌ترین این افراد
می‌پندارند اگر اسلام به دوران مجد و شکوه و عظمت و رهبریت جهان
بازگردد، قطعاً پس از دورانی طولانی خواهد بود که ما، فرزندان و
نوه‌هایمان آن را نخواهیم دید.

در این فضای مملو از یأس و ناامیدی، محال است که مسلمانان به
قضیه‌ی فلسطین، چین، کشمیر، عراق، افغانستان، و غیره حتی فکر کنند،
چه رسد به این که در فکر چاره‌ای برای آن باشند!!، لذا در این کتاب

خواهیم کوشید به بیان مهم‌ترین ابزار در برپایی مجدد این امت بپردازیم که همان کاشتن امید در دل مسلمانان، و زدودن احساس سرخوردگی است که در درون بسیاری از افراد امت و به ویژه جوانان رخنه کرده است.

این کتاب را به دو بخش اصلی تقسیم کردم:

بخش اول: «چرا مسلمانان عقب ماندند؟». در این بخش به اسباب عقب ماندگی مسلمانان خواهم پرداخت.

بخش دوم: «امتی که هرگز نمی‌میرد». در آن به ده حقیقت مهم اشاره خواهم کرد، که همه دال بر پویایی امت اسلامی و نشان از این است که: این امت نخواهد مرد!

این کتاب در مجموع، فراخوانی است برای:

امیدوار شدن....

امید به خیزشی جدید....

امید به رهبری و تمکین ...

امید به پیروزی و صدارت...

امید به بازیابی مکانت و جایگاهی که خداوند برایش اراده نموده، و این

برای خداوند دشوار نیست...

از خداوند می‌خواهم این کتاب را در ترازوی اعمال من و همه‌ی شما

قرار دهد...

فصل اول: چرا مسلمانان عقب ماندند؟

چرا مسلمانان عقب ماندند؟

جای بسی تعجب و شگفت است؛ امتی با داشتن کتابی چون قرآن، و احادیث رسول الله ﷺ عقب مانده شود!! جای بسی تعجب است؛ ملتی احساس ناامیدی و سرخوردگی کند و تاریخی مانند تاریخ مسلمانان، و مردانی مانند قهرمانان مسلمانان داشته باشد!!

با آن همه پتانسیل و گنجینه‌های امت اسلامی، جای بسی شگفت است که این امت دچار یأس و ناامیدی شود، در حالی که خدایش در قرآن می‌فرماید:

﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ [الحجر/۵۶]: «و جز

گمراهان چه کسانی از رحمت پروردگارشان نا امید می‌شوند؟»

اما این حقیقتی عینی و انکار ناشدنی است. در واقع ناامیدی، بر باد رفتن آرزوها، گم کردن هدف، و ... همه‌ی این‌ها فجایع دردناکی است که بر مسلمانان وارد شده و مصیبت گرانی است که با وجود آن نمی‌توان انتظار نجات داشت.

آن که نامیدی را در دل‌های برخی از مسلمانان کاشته و آنان را ذلیل و سرشکسته و سرخورده نموده، می‌خواهد درست در زمانی که نیاز به خیزش دارد سر به ذلت نهد و هنگامی که نیازمند قیام است سر به گرنش بگذارد.

اینجاست که باید درنگ و کندوکاوی در این رابطه داشته باشیم:

چرا به این حالت رسیده‌ایم؟!؟

چگونه می‌توانیم شکوه پیشین را بازیابیم و دوباره در صدر امت‌ها قرار بگیریم؟

اما اینکه چرا به این حال و روز درآمده‌ایم، به عوامل متعددی بر می‌گردد، که می‌توانیم آن را به دو دسته تقسیم کنیم:

اول: آنچه خود مسلمانان با کوتاهی در دین و دوری از منهج الله و دست‌کم گرفتن دشمنان الله - و گاهی همپیمان شدن با آن‌ها - سبب شدند.

دوم: توطئه‌های بسیار ناپسندی که ریسمان آن طی سال‌های متمادی به هم بافته شده و دشمنان مختلف اسلام در بافتن آن نقش داشته‌اند.

اولاً: واقعیتی که مسلمان در آن زندگی می‌کنند

۱ - شکست‌های پیاپی مسلمانان؛ با سقوط خلافت عثمانی، سقوط فلسطین و اعلام قیام رژیم اشغالگر صهیونیستی در سال ۱۹۴۸ میلادی، شکست تلخ سال ۱۹۵۶ - که «ایزنهاور» رئیس جمهور وقت آمریکا سبب شد مسلمانان تصور کنند این شکست یک پیروزی است و برای آن جشن بگیرند-، نکتت سال ۱۹۶۷ میلادی و نابود شدن ارتش‌های مصر و سوریه و نابود شدن همه‌ی فرودگاه‌ها - حتی فرودگاه‌های داخل المینیا، الأقصر، الغردقه، و ابوصویر- در شکستی مفتضحانه. تا پیروزی اکتبر ۱۹۷۳ که یک پیروزی حقیق بود که متأسفانه به خاطر درز تلخی که در آن وجود داشت به آتش بس انجامید و خسارت زود هنگام همه‌ی دستاوردهایی که کسب نموده بود.

۲ - خیانت‌های مختلف در سراسر جهان اسلام؛ که مسلمانان با آن روبرو هستند و منجر به تباه شدن کشورهای اسلامی و مسلمانان و فقدان الگوی زمامداری و ایجاد بی‌اعتمادی به هر زمامداری شده است.

۳- اباحه‌گری؛ (بی‌اعتنائی عملی به محرمات و منهیات و منکرات) که مسلمانان در رسانه‌های دولتی و غیردولتی با آن روبرو هستند، و صحنه‌های مبتذل مملو از بزهکاری و بی‌بند و باری و افتخار کردن به آنچه عامل هلاکت انسان است و بی‌توجهی به احساسات امتی که قرن‌ها همه‌ی قوانین، آداب و اعراف اسلامی را پاس می‌داشته است.

۴- سرقت و کلاهبرداری، رشوه و فساد، فرار میلیاردها دلار از دارایی‌های مسلمانان؛ در حالی که بسیاری از آن‌ها از گرسنگی جان می‌دهند.

۵- فروپاشی اقتصادی و قرض‌های متراکم شده و ورشکستگی‌های اعلام شده، و سیطره‌ی دهشتناک اقتصاد بیگانگان در کشورهای اسلامی، و شکاف بسیار عمیق میان توانگران بسیار اندک و مستمندانی که در اکثریت هستند.

۶- اختلاف و چنددسته‌گی و درگیری میان مسلمانان؛ تا جایی که نه تنها دو کشور همسایه‌ی غیرمسلمان بر سر مرزها و عقاید و باورهای متفاوت، بلکه مسلمانان دارای عقاید مشترک به جان هم می‌افتند. این واقعیت‌ها در درون بعضی از مسلمانان - یا اکثر آن‌ها - نوعی سرخوردگی و یأس و ناامیدی ایجاد می‌کند، و به دنبال آن تصور می‌کنند برخاستن از نو و بازگرداندن مجد پیشین محال است.

دوم: توطئه‌های فکری علیه اسلام

توطئه علیه اسلام ریشه در اعصار گذشته داشته و بسیار قدیمی است و دارای ابعاد مختلفی بوده که شاید مجال نباشد در این مختصر، به همه‌ی ابعاد آن اشاره کنیم، اما آنچه برای ما شایان ذکر است، بُعد فکری این توطئه است.

گروه‌های مختلفی که با اسلام دشمنی و ستیز دارند، همواره در تلاشند امت اسلامی را از اندیشه‌های درست دور نموده تا میزان درستی برای سنجش امور نداشته باشد. یکی از مهم‌ترین اهداف روش و مشخص شده‌ی آن‌ها در این توطئه، مأیوس کردن و نا امید کردن مسلمانان و قانع کردن آنان به محال بودن بازگشت به عظمت و شکوه پیشین است.

اما در آغاز، این توطئه‌گران علیه اسلام چه کسانی هستند؟

گروه‌های زیادی در این توطئه دست به دست هم داده‌اند، از جمله:

۱ - **خاورشناسان:** گروهی از علمای اروپایی هستند که دل‌های

بیشترشان مملو از حقد و کینه نسبت به اسلام است و چشم‌هایشان را حسد کور نموده؛ لذا به آموختن اسلام و تاریخ و چهره‌ها و منهج آن می‌پرازند، نه اینکه از رهنمودهای آن بهره‌مند شوند، بلکه برای طعنه وارد کردن بر آن و منحرف کردن مسلمانان از منهج خویش. کتاب‌های این افراد به سرعت منتشر شد و اندیشه‌هایشان عمومی گردید، و تحلیل‌هایشان در هر مجلسی نقل زبان‌ها شد و خاری در گلوئی مسلمانان شدند.

۲- **غرب شناسان:** به پیروی از خاورشناسان، عدّه‌ای از مسلمانان که شیفته‌ی شکوه و تمدن غرب شده بودند، مورد حمایت غربی‌ها قرار گرفته و تحت نظر آن‌ها آموزش دیده و شستشوی عقلی داده شدند، آن‌ها پس از بازگشت به کشورهای خود تلاش می‌کنند احساس سرخوردگی را در میان هم‌میهنانشان تقویت نموده و آن‌ها را در دین دچار شبهه و تردید کنند و به آن‌ها بفهمانند که تنها راه عزت و سربلندی پیروی از غرب است، تا جایی که برخی از آن‌ها می‌گفتند: تنها راه پیشرفت کشورهای ما این است که هر آنچه در پاریس و لندن وجود دارد، شیرین و تلخش، خوب و بدش، زیبا و زشتش، همه را به کشورهایمان منتقل کنیم!!... یکی دیگر از این افراد- که تحصیل کرده‌ی دانشگاه الازهر و حافظ قرآن هم بود- برای تحصیل به فرانسه رفت، و پس از تحصیل به کشورش بازگشت و از شاگردانش می‌خواست قرآن را نجات دهند و می‌گفت: «این آیه صحیح است»، و «این آیه صحیح نیست و ضعیف است!»

﴿كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۝﴾ [الکھف/۵]. ترجمه: «سخن بزرگی از دهانشان بیرون می‌شود! آنان جز دروغ نمی‌گویند».

او به شاگردانش می‌گفت: اینکه خداوند در قرآن از «ابراهیم» و «اسماعیل» یاد کرده، معنایش این نیست که این افراد وجود حقیقی داشتند!! ... ما باید دلیل حسی بر وجود این افراد داشته باشیم... و به آن‌ها می‌گفت: آیات مدنی پخته‌تر از آیات مکی هستند، و این پخته بودن بخاطر ه تراکم تجربه است:

﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ﴾ [الأنعام/۱۰۰]. ترجمه: «خداوند منزّه و برتر است از آنچه توصیف می‌کنند».

و کتاب‌هایی در رابطه با صحابه- بویژه در مورد دوران فتنه- می‌نوشت تا بی‌شرمانه آن‌ها را مورد طعن قرار دهد، این فرد بعدها وزیر آموزش شد! تا اینکه آموزگار میلیون‌ها دانش آموز مسلمان باشد! اینگونه بود که این شیخ الازهری پرچمدار سکولاریسم و خودباختگی شد، درحالی‌که الازهر از امثال این اشخاص بیزار است.

۳- **مستعمران:** از جمله کسانی که در این توطئه دست داشتند مستعمران بودند که ده‌ها سال در سرزمین‌های اسلامی حاکم بوده و انواع عذاب‌ها و شکنجه‌ها و آزارها را در مصر، فلسطین، سوریه، لبنان، لیبی، الجزایر، تونس، مراکش، یمن، سودان، عراق، کویت و همهی ممالک اسلامی به مسلمانان تحمیل کردند.

۴- **برخی از حکام:** برخی از حکام مسلمان نیز در این توطئه سهیم بوده و به ملت‌های خود فهماندند که توان رویارویی با جالوت و سربازانش را ندارند.. و نمی‌توانند با قدرت‌های برتر دنیا روبرو شوند. و اگر تابع و فرمانبردار او نباشند به ناچار تابع و فرمانبردار آن‌ها خواهند شد و اختلاف میان ما و آن‌ها نه سال‌ها بلکه قرن‌ها است.

۵- **مسلمانان منفی‌گرا:** بخش بزرگی از مسلمانان حق را می‌دانند، اما برای آن تلاشی نمی‌کنند و چه بسا خوبی‌ها را بدانند، اما به آن امر نمی‌کنند و بدی‌ها را می‌بینند اما از آن نهی نمی‌کنند. آن‌ها یا دنبال راه حلی از آسمان هستند یا از دیگران در زمین، این افراد هیچ برنامه و هدفی ندارند جز خرده‌گیری بر دیگران و انتقاد از کسانی که پرچم این دین را با خود حمل می‌کنند.

این گروه‌ها چه کرده‌اند؟

۱ - **تزویر تاریخ:** از زشت‌ترین و زنده‌ترین جنایت‌های این گروه‌ها تزویر و تحریف تاریخ است، در این مختصر مجال پردازش به تفصیل آن نیست.. اما این افراد دروغ گفتند و تزویر کردند و به روایت‌های ضعیف و ساختگی چنگ زده و از روایت‌های صحیح روی گردان شدند، و در تاریخ اسلام به دنبال مصایب و مشکلات گشتند - و تاریخ هیچ امتی عاری از مشکلات نیست - و مجد و شکوه و عزّت امت را نادیده گرفتند. بر جوانب سیاسی با مشکلاتی که دارد تمرکز کردند و بر جوانب اخلاقی، علمی، معماری، نظامی، اقتصادی، فکری، ادبی و دیگر جوانب تمدن اسلامی نگاهی نیفکندند.

عامدانه بدترین برداشته‌ها را از رویدادها کردند و از عمد چهره‌های خوش‌نام و نامدار را بدنام کردند، و تاریخی تحریف شده و زشت از اسلام ارائه کردند که مایه‌ی شرم اکثریت مسلمانان می‌شود، آن‌ها می‌پندارند مادامی که پیشگامان امت چنین بودند چه انتظار خیری از آیندگان می‌توان داشت؟!...

آری... این خود جنایتی بس بزرگ و نابخشودنی بود.

۲ - **تحریف وقایع:** آن‌ها همانگونه که تاریخ درخشان مسلمانان را تحریف کردند، واقع و حال آن‌ها را نیز تحریف کردند.. مربیان و فعالان رسانه‌ای غرب گرا در این قضیه دست به دست هم داده و بذر ناامیدی را در دل‌های مسلمانان کاشتند، و رسانه‌های غربی نیز آن‌ها را در این رابطه همراهی و همیاری کردند، آری... اینگونه بود که اسلام را مترادف تروریسم دانستند، و حجاب شرعی را نماد جمود، و اجرای شریعت الهی به معنای واپس‌گرایی. اگر مسلمانی در غرب مرتکب جنایتی شود

می‌گویند: «مسلمانی جنایت کرد»، اگر در کشورهای اسلامی مسلمانی مرتکب جنایت شد، ویژگی‌های التزام و پابندی او به اسلام را یاد می‌کنند. اما اگر یک مسیحی مرتکب جرمی شود او را به نامش می‌خوانند نه به دینش! آنگونه که در حادثه‌ی انفجار اوکلاهوما ی آمریکا در سال ۱۹۹۵ میلادی رخ داد؛ در آغاز گفتند: «مسلمانان مرتکب این جنایت شدند» اما وقتی مشخص شد عامل این اقدام تروریستی یک مسیحی بوده، گفتند: «مکفای این کار را انجام داده است» و او را به اسمش یاد کردند نه به دینش!!

اگر مسلمانی مرتکب اشتباهی شود می‌گویند: «مسلمانی اشتباه کرد»، اما اگر مسلمانی پیشرفت کرد و بعنوان نابغه‌ای در علمی مطرح شد می‌گویند: «مصری نابغه، سوری نابغه، پاکستانی نابغه» و او را به نژاد و کشورش یاد می‌کنند و آه از تصویر مسلمانان دیندار و پابند در رسانه‌ها!!! بسیار دیده می‌شود که شیخ و عالم و عاقد مسلمان را در شکل فکاهی و طنز آمیز نشان می‌دهند.. و نیز مسلمانان را در فیلم‌هایی که اسلامی می‌نامند در حالت عجیب و غریبی نشان می‌دهند.. افرادی که گویا هیچ چیزی به چشم ندیده‌اند و چشمانشان به آسمان دوخته و همانند دیوانگان می‌خندند، چنین فردی که به تصویر می‌کشند باید واپس‌گرا و عقب مانده باشد...

گاهی اوقات افراد دیندار را نشان می‌دهند که سخن گفتن به لهجه‌ی عامیانه را رها کرده و با زبان عربی فصیح سخن می‌گویند، و ای کاش همان عربی فصیحی بود که قرآن با آن نازل شده و بهترین انسان‌ها محمد مصطفی ﷺ به آن سخن می‌گفتند، اما آن‌ها افرادی را می‌آورند که با عربی فصیح شکسته و بی قاعده صحبت می‌کنند و دیگران متوجه سخنان

نمی‌شوند و با تعجب به آن‌ها می‌نگرند... سبحان الله! با وجود اینکه زبان عربی از زیباترین - و بلکه زیباترین - زبان‌های جهان است.

۳ - **تعظیم و بزرگ‌نمایی غرب:** پس از اینکه الگوهای اسلامی تاریخ را بدنام و واقایع را نیز تحریف کردند، به تمجید و تعظیم و بزرگ‌نمایی غرب می‌پردازند تا اینکه هیچ گزینه‌ای جز پیروی ذلیلانه و تقلید کورکورانه از آن‌ها نداشته باشی.. به بزرگ‌نمایی اسلحه‌ی غرب، مدنیت، اخلاق، عقل و خرد، ادب غرب، هنر، بلکه زبان غربی می‌پرازند.. تا جایی که مسلمانان را به فتنه انداختند، و انسان مسلمان بیش از تلاشی که برای آموزش زبان عربی به فرزنداناش داشته باشد، می‌کوشد به آن‌ها زبان انگلیسی آموزش دهد.

بنده با آموزش زبان خارجی به عنوان «زبان دوم» مخالف نیستم، اما به شرطی که «زبان دوم» باشد! نه اینکه همه‌ی دروس علوم، ریاضی، جغرافی، تاریخ و ... را به زبان‌های انگلیسی، فرانسوی، آلمانی و هر زبان دیگری جز زبان عربی آموزش دهیم!... آیا چنین منطقی پذیرفته شدنی است؟

هر کشوری که به دنبال صدارت و رهبریت است، تلاش می‌کند زبان خود را تقویت نموده و آن را بر دیگر زبان‌ها ترجیح دهد... اگر در فرانسه شما شخصی را به انگلیسی خطاب کنید به درستی پاسخ شما را نمی‌دهد چون به زبان خود افتخار می‌کند... در آلمان نیز اینگونه است و اگر شما بخواهید در آنجا زندگی کنید بایستی زبان آلمانی را فرا گرفته باشید.. برای یافتن برخی تصاویر مرتبط به تاریخ مسلمانان اندلس به مرکز فرهنگی اسپانیا رفتم، به خدا سوگند هیچ کتابی به زبان انگلیسی نیافتم تا چه برسد به عربی.. همه‌ی کتاب‌ها فقط به زبان اسپانیولی بود!! زمانی که گفتم: افراد اندکی در مصر به زبان اسپانیولی آشنایی دارند، و بهتر است کتاب‌های

ترجمه شده را بیاورند تا برایمان قابل فهم باشد، گفتند: کسی که می‌خواهد از ما بداند باید زبان ما را یاد بگیرد!! آری... اینگونه به زبان خود افتخار می‌کنند!!.

جنایت بزرگ‌نمایی غرب، آرمان‌گرایی جوانان مسلمان را در نطفه خفه نموده و منجر به سستی و بی‌انگیزگی و بی‌همتی آن‌ها شده، تا جایی که تنها امید یک جوان مسلمان در زندگی این است که میهنش را رها نموده و به کشورهای اروپایی و آمریکایی مهاجرت کند تا در آن بهشت زمینی که می‌پندارد زندگی کند!!.

و این بود نتیجه‌ی این جنایت‌ها و توطئه‌هایی که منجر به سرخوردگی بسیاری از مسلمانان شده و آن‌ها را تسلیم واقعیت نموده و به این نکته باور پیدا کرده که در برابر غربی‌ها عقب‌مانده هستند... ولا حول ولا قوة إلا بالله.

فصل دوم: امتی که هرگز نمی‌میرد

با وجود دردناک بودن واقعیت، و حجم گسترده‌ی توطئه و قباحات نیرنگ‌ها؛ باز هم با تعجب می‌گوییم: چطور امکان دارد امتی که قرآن و سنت را در دست دارد سرخورده و ناامید شود؟

قرآن کریم و سنت نبوی در بر دارنده‌ی ده‌ها - و بلکه صدها - مژده هستند که خبر از بازگشت عزت و مجد این امت و در صدر بودنش می‌دهد. این قضیه را کسی منکر نمی‌شود، مگر آنکه طبعیت این دین و امت را نشناخته است. تنها چیزی که ما می‌خواهیم بازگشت مسلمانان به دین و گرفتن آن از منابع صحیح و درست است، نه منابع خاورشناسان و غرب‌زده‌ها. آن‌ها باید به سخنان پروردگار و پیامبرشان و کسانی که از دینداری آن‌ها مطمئن هستند گوش دهند و اسلام و اخلاق خود را از آنان بیاموزند نه از دعوت‌گران سکولار بی‌قید و بند.

برای شما ده حقیقت مژده دهنده را برگزیده‌ام و کسی که خواهان بیشتر است، می‌تواند به قرآن و سنت مراجعه کند که عجایبشان پایان ناپذیر بوده و گنجینه‌هایشان تمام ناشدنی است!!

﴿صُنِعَ اللَّهُ لِدَيْهِ أَتَقْنُ كُلَّ شَيْءٍ﴾ [النمل/ ۸۸]

حقیقت نخست: سنت تداول یا گردش دوران

افرادی که نا امید شده‌اند و از سنت‌های خداوند بر روی زمین بی‌اطلاع هستند؛ خداوند روزگار را میان مردم می‌گرداند:

﴿إِنْ يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَذَلِكَ الْيَوْمُ تُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلَيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ

الظَّالِمِينَ﴾ [آل عمران: ۱۶۰] اگر (در روز احد) به شما زخم و آسیبی رسید؛ به راستی به آن گروه (کافر نیز در روز بدر) زخم و آسیبی همانند آن رسید. و ما این روزها (ی شکست و پیروزی) را در میان مردم می‌گردانیم .

همانگونه که مسلمانان امروز آسیب دیده‌اند، دیگران نیز در دوره‌هایی آسیب دیده‌اند که امت اسلامی در عافیت بود. همه‌ی امت‌ها در دوره‌ای زمامداری می‌کنند و در دوره‌ای وابسته‌ی دیگران می‌شوند.. همه‌ی امت‌ها در دوره‌ای رهبریت می‌کنند و در دوره‌ای دیگر تابع رهبریت دیگران می‌شوند.. بلکه همه‌ی امت‌ها گاهی زنده هستند و گاهی می‌میرند و آثارشان از بین می‌رود مگر یک امت، که چه بسا در دوره‌ای وابسته به دیگران شود اما هرگز نمی‌میرد... و آن هم امت اسلام است.

کجاست تمدن روم؟!

چیزی از آن جز تعدادی ساختمان نمانده.

کجاست تمدن یونان باستان؟

از آن جز فلسفه‌ای بیهوده و معبدهایی پر از بت بر جای نمانده.

کجاست تمدن ساسانیان؟

هیچ میراثی از خود بر جای نگذاشت..

کجاست تمدن فرعون‌ها؟

مانند سرزمین عاد و ثمود و دیگران از آن جز جماداتی نمانده است.

کجایند خود فرعون‌ها؟ یا در دل خاک و یا در دل دریا.. و سربازان

فرعون منتظر قیامت هستند.

کجا هستند مغول‌ها و لشکرهایشان؟

هیچ اثری از آن نماند.

کجاست امپراطوری بریتانیا که بر هر جایی که خورشید می‌تابید

حکم‌رانی می‌کرد؟!

امروز وابسته و ذلیل است..

کجاست امپراطوری تزارهای روسیه و حکومت جماهیر شوروی؟!

به‌زشتی سقوط کرد..

دیگران نیز در دوره‌هایی قدرت‌نمایی می‌کنند و سپس ساقط می‌شوند،

ستاره‌ی آنها مدتی می‌تابد و در نهایت افول می‌کند:

﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ﴾ [الدخان/۲۹].

پس آسمان و زمین بر آنها نگریست، و (به آنها) مهلت داده نشد.

پس جای تعجب و شگفتی نیست؛ اگر ببینی امت‌هایی ستمگر در

دوره‌ای از تاریخ قدرت‌نمایی کرده و مغرور شدند.. این قدرت‌ها در

دوره‌ی ارتفاع و بالا رفتن هستند، اما به‌طور قطع و یقین از سنت خداوند

در مخلوقاتش خارج نمی‌شوند و فرجامشان زوال است.. و سنت خداوند

تغییر نیافتنی است.

حقیقت دوم: امت اسلام، امت باقی است

اگر سنت خداوند این است که همه‌ی امت‌ها می‌میرند و ناپدید می‌شوند، اما در رابطه با امت اسلام طبیعتی متفاوت دارد، این امت هیچ‌گاه سقوط نکرده مگر اینکه بعد از آن قیام نموده و بر پا ایستاده است، اگر در دوره‌ای ضعیف شده، پس از آن ضعف قوی گشته و اگر گاهی ذلیل شد، بعد از آن ذلت به عزت رسیده است.

چرا؟!..... زیرا امت اسلام شاهد بر دیگر امت‌ها است.:

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ [بقره/۱۴۳] و همچنین شما را امت میانه قرار دادیم، تا بر مردم گواه باشید، و پیامبر هم بر شما گواه باشد.

حتی برای اثبات وجود امت‌های کهن - قبل از اسلام - به آنچه در قرآن آمده استناد می‌کنیم و در رابطه با امت‌های کنونی آنچه با چشم خود دیده‌ایم و با منهج و روش خود قضاوت می‌کنیم و تا روز قیامت گواهی بر همه‌ی امت‌ها هستیم. و تا زمانی که زندگی جریان دارد ما هستیم، و دیگران از بین می‌روند.

طبیعت ملت اسلامی این است که پیامی جاویدان و آخرین سخن پروردگار با مخلوقات را با خود به همراه دارد، هیچ پیامبری بعد از پیامبر ﷺ و هیچ پیامی بعد از پیام اسلام وجود ندارد، لذا طبیعی است که خداوند از مسلمانان به‌خاطر زمینیان محافظت کند.

این امت، تنها امتی است که بدون چشم‌داشت به مُزد دنیوی دغدغه‌ی آموزش دیگران دارد، و بلکه معلم‌های مسلمان از مال خود برای آموزش دیگران هزینه می‌کنند و از وقت خود برای این مهم می‌گذرند. کدام امت جز امت اسلام چنین می‌کند؟ آیا برخی ملت‌ها بر یکدیگر نمی‌تاختند تا ثروت‌هایشان را غارت نموده و خودشان را از دم تیغ بگذرانند؟ اما مسلمانان جان‌های خود را فدا می‌کنند تا مردم را از دوزخ کفر و گمراهی نجات داده و آن‌ها را به‌سوی بهشت ایمان و هدایت راهنمایی کنند. آیا ربعی بن عامر رضی الله عنه سخنی ماندگار از خود بر جای نگذاشت که تا امروزه بر زبان امت‌های متمدن - غیر از امت اسلامی - جاری است؟ سخنی که در آن پیام اسلام به‌طور مختصر و آشکار بیان شده بود: «خداوند ما را فرستاده تا بندگان را از عبودیت بندگان به‌سوی بندگی خدای بندگان و از ستم ادیان به عدالت اسلام و از تنگی دنیا به فراخی دنیا و آخرت رهنمون سازیم».... آری اینگونه... ما هیچ پاداشی از شما نمی‌خواهیم. این طبیعت امت اسلامی است... بقای آن به صلاح زمین و نبود آن مایه‌ی فنای زمین است ا

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ [آل عمران/۱۰۳]. شما بهترین امتی هستید که برای مردم پدیدار شده‌اید: امر به معروف می‌کنید و نهی از منکر می‌نمائید، و به خدا ایمان دارید.

اگر امت اسلامی این ویژگی‌ها را دارد پس چه جای ناامیدی و سرخوردگی است؟

حقیقت سوم: حقیقت نبرد

خداوند می‌فرماید:

﴿وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكِرِينَ﴾ [الأنفال/ ۳۰] آنها چاره مکر می‌اندیشیدند، و خدا (هم) تدبیر می‌کرد، و خداوند بهترین (چاره جویان و) تدبیر کنندگان است.

چه آیه‌ای بزرگ و شگفت‌انگیزی! عزیزانم: همه‌ی جنایت‌ها، نیرنگ‌ها، توطئه‌ها، تزویرها، تحریف‌ها، خیانت‌ها، خودفروشی‌ها، نفاق‌ها، و دروغ‌ها زیر کلمه‌ی « یمکرون/ چاره و مکر می‌اندیشند» قرار می‌گیرد، اما آن‌سوی دیگر را ببیند که خداوند می‌فرماید: «و خدا (هم) تدبیر می‌کرد، و خداوند بهترین (چاره جویان و) تدبیر کنندگان است».

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ [الزمر/ ۶۷]

و آنها (- مشرکان) خدا را چنانکه سزاوار بزرگی اوست نشناختند در حالی که روز قیامت تمام زمین در مشت اوست و آسمانها درهم پیچیده در دست راست اوست، او منزّه و برتر است از آنچه شریک او می‌پندارند.

ای مسلمانان:

اگر امروزه دچار سرخوردگی شده‌اید به‌خاطر این است که حقیقت نبرد را درک نکرده و به همه‌ی ابعاد آن واقف نشده‌اید. اگر چه ظاهر این نبرد میان مسلمانان و کافران است، اما حقیقت به‌گونه‌ی دیگری است. این جنگ در واقع نبرد میان خدا و کسانی است که از راه او منحرف شده، به‌عبادتش کفر ورزیده، غیر او را به‌داوری گرفته و غیر کتاب او را شریعت پنداشته‌اند. جنگی است میان خدا و مخلوقاتِ کوچک و ناچیز.. اما خداوند از در رحمت خویش بر مؤمنان، آن‌ها را سرباز و اولیای خود قرار داده است.

مؤمنان در نبرد با کافران به‌منهج و روشی که خداوند برایشان ترسیم نموده پایبند بوده، و تردید به دل نمی‌دهند و از میدان نمی‌گریزند، به وعده‌های الهی اطمینان داشته و مشتاق بهشت اویند و از دوزخش می‌هراسند، کارهایشان را برای او خالص نموده و به او تکیه کرده‌اند، اگر اینگونه باشند خداوند از آن‌ها دفاع می‌کند و یاری‌گر آن‌ها خواهد بود و ارتش‌هایشان را نصرت خواهد داد و اندیشه‌هایشان را منتشر نموده و از دشمنانشان انتقام خواهد گرفت.. مسلمانان عزیز به این فرموده‌های خداوند دقت کنید تا حقیقت نبرد را دریابید:

﴿فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ﴾ [الأنفال / ۱۷] پس شما آنها را نکشتید، بلکه خداوند آنها را کشت. و هنگامی که (به سوی آنها خاک و سنگ) انداختی، تو نینداختی، بلکه خدا انداخت.

﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝ وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ [الطارق / ۱۵ - ۱۶]

بی‌گمان آنها پیوسته حيله و نیرنگ می‌کنند. ومن (هم) حيله (و تدبیر) می‌کنم.

﴿وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ

عَلَقَبَهُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ [النمل: ۵۰ - ۵۱] و آنها

حيله و نیرنگی به کار بردند و ما (نیز) حيله و تدبیری اندیشیدیم، در حالی که آنها نمی‌دانستند. پس بنگر عاقبت نیرنگشان چه شد؟! ما آنها و قومشان همگی را نابود کردیم.

ای مسلمانانی که به اسلام خود می‌بالید:

آیا می‌دانید اعمال خود را برای چه کسی انجام می‌دهید؟ و به چه رکنی پناه برده‌اید؟

شما اعمال خود را برای خدا انجام می‌دهید و به رکنی محکم و استوار پناه می‌برید که خداوند است!!

اگر توطئه‌کنندگان در تاریکی‌ها برنامه‌ریزی کردند و نقشه کشیدند، آیا آن‌ها از چشم خدا دور هستند؟!

﴿يَبْنِيْ اِنَّهَا اِنْ تَلْكَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي

السَّمَوَاتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ﴾ [لقمان / ۱۶]

ای پسرک من! اگر (عمل نیک یا بد) به اندازه سنگینی دانه‌ی خردل باشد، آنگاه در درون تخته سنگی یا در آسمانها یا در زمین باشد، خداوند آن را (در روز قیامت برای حساب) می‌آورد، بی‌گمان خداوند باریک بین آگاه است.

اگر دشمنان موشک و تیری به‌سوی تو شلیک کردند، آیا بدون علم و اطلاع و آگاهی خداوند است؟ آیا برگ‌های درخت بدون اذن و اجازه‌ی

او فرو می‌ریزد تا چه برسد به موشک‌ها؟!... این آیات را بخوان و در معانی آن اندیشه کن:

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلْمَتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنَ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِنْ أَنْجَانَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلْ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شَيْعًا وَيَذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرِفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾﴾ [الأنعام: ٥٩- ٦٦] و کلیدهای غیب نزد

اوست؛ و جز او کسی آنها را نمی‌داند، آنچه را در خشکی و دریاست می‌داند، و هیچ برگی (از درختی) نمی‌افتد؛ مگر اینکه آن را می‌داند، و نه هیچ دانه‌ای در تاریکی‌های زمین و نه هیچ تر و خشکی (وجود دارد) مگر اینکه در کتابی آشکار (= لوح محفوظ ثبت) است. و او کسی است که (روح) شما را در شب (هنگام خواب) می‌گیرد و آنچه در روز کرده‌اید می‌داند، سپس شما را در آن (روز از خواب) بر می‌انگیزد تا موعد مقرر فرا رسد، سپس بازگشت شما به سوی اوست، آنگاه شما را از آنچه انجام می‌دادید؛ آگاه می‌سازد. و او بر بندگانش چیره است و نگهبانانی (از

فرشتگان) بر شما می‌فرستد تا زمانی که یکی از شما را مرگ فرا رسد؛ فرستادگان ما (ملک الموت و دستیارانش) جانش را می‌گیرند، و آنها (در انجام مأموریت خود) کوتاهی نمی‌کنند. سپس به سوی خدا که مولای حقیقی آنهاست باز می‌گردند، بدانید که حکم (و داوری) مخصوص اوست، و او زود شمارترین حسابگران است. بگو: «چه کسی شما را از تاریکی‌های خشکی و دریا رهایی می‌بخشد؟! او را با تضرع و زاری و (در) پنهانی می‌خوانید (و می‌گویید): اگر ما را از این (خطرات و بلاها) رهایی بخشد؛ مسلماً از شکر گزاران خواهیم بود». بگو: «خداوند شما را از اینها و از هر اندوهی می‌رهاند، باز هم شما شرک می‌ورزید». بگو: «او قادر است بر آنکه عذابی از بالای (سر) تان یا از زیر پایتان؛ بر شما بفرستد، یا شما را بصورت گروه گروه (و پراکنده) با هم بیامیزد و (طعم) جنگ (و دو دستی) را به هر یک از شما بوسیله‌ی دیگری بچشانند». بنگر، چگونه آیات را گوناگون بیان می‌کنیم؛ تا آنان دریابند. قوم تو آن (= قرآن) را تکذیب کردند در حالی که آن حق است. بگو: «من بر شما نگهبان نیستم».

حقیقت چهارم: حقیقت بشارت‌های قرآن و سنت

ای مسلمانانی که به خدای خود افتخار می‌کنید:
خدای مهربان و مهرورز و کریم و دوست‌دار شما در قرآن می‌فرماید:

﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [الروم/۴۷]

و یاری دادن مؤمنان بر (عهده‌ی) ما بود.

با این بیان عجیب و معجزه!! به‌خدا سوگند اگر بشارتی جز این آیه وجود نداشت کافی بود!... خداوند قادر و توانا یاری دادن مؤمنان را متعهد شده و آن را حقی بر خود می‌داند.

این یاری تنها در آخرت و برای دخول به بهشت نیست، بلکه شامل نصرت و یاری دادن در دنیا هم می‌شود. خداوند می‌فرماید:

﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ﴾

[غافر/۵۱] یقیناً ما پیامبران خود و کسانی را که ایمان آورده‌اند، در

زندگی دنیا و روزی که گواهان (برای گواهی) بر خیزند، یاری می‌کنیم.

بشارت و مژده و وعده اینگونه است: نصرت و یاری در هر دو سرای، در دنیا و روزی که گواهان بر می‌خیزند.. اگر مؤمنانی باشند، پس باید نصرت و یاری باشد، وعده‌ی خدا اینگونه است و خداوند خلاف وعده نمی‌کند. به این فرموده‌ی خدا دقت کنید که می‌فرماید:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ [النور/۵۵] خداوند به کسانی از شما که ایمان آوردند و کارهای شایسته انجام دادند؛ وعده داده است که قطعاً آنها را در زمین جانشین (و حکمران) خواهد کرد، همان گونه که کسانی را که پیش از آنها بودند جانشین (و حکمران) ساخت، و دینشان را که برای آنها پسندیده است برای آنها استوار (و پا برجا) سازد، و یقیناً (خوف و) ترسشان را به آرامش و امنیت مبدل می کند، تنها مرا پرستش می کنند و چیزی را با من شریک نمی سازند، و کسانی که بعد از این کافر شوند، اینانند که فاسقند.

اگر ایمان به خدا، عمل صالح، عبادت خالص بدون شرک وجود داشت سیادت در زمین و تمکین دین حاصل می شود و بعد از ترس، امنیت همه جا را فرا می گیرد. چه کسی این وعده را داده است؟ خدای آسمانها و زمین و مالک همه ی ملکها.

ای مسلمانان:

به تصویر زیبایی که خداوند از غزوه ی بنی نضیر ترسیم می کند دقت کنید:

﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَتْهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾ [الحشر/۲] او کسی است که کسانی از اهل کتاب را که کافر شدند، با نخستین برخورد (و گردآوری

لشکر) از دیارشان بیرون راند، گمان نمی‌کردید که آنها خارج شوند، و خودشان (نیز) گمان می‌کردند که دژهای (محکم) شان آنها را از (عذاب) الله مانع می‌شود، پس (عذاب) الله از جایی که گمان نمی‌کردند به سراغشان آمد، و در دل‌هایشان ترس و وحشت افکند، (به گونه‌ای که) خانه‌های خود را با دست خود، و با دست مؤمنان ویران می‌کردند، پس ای دیده و ران عبرت گیرید.

خداوند در این آیه می‌فرماید: ای مؤمنان مجاهد شما وقتی دژهای یهودیان را دیدید تصور کردید آنها شکست‌ناپذیر هستند، و یهودیان گمان کردند دژهایشان آنها را از عذاب الهی مانع می‌شود. اما چه رخ داد؟ پس (عذاب) الله از جایی که گمان نمی‌کردند به سراغشان آمد، و در دل‌هایشان ترس و وحشت افکند، (به گونه‌ای که) خانه‌های خود را با دست خود، و با دست مؤمنان ویران می‌کردند. سپس خداوند در پایان چه می‌فرماید: پس ای دیده و ران عبرت گیرید.

هدف از این قصه این است که ما عبرت بگیریم... قرآن تنها یک کتاب تاریخی نیست، یک کتاب بزرگ است که مملو از سرزندگی است، و انسان‌ها را به راه راست رهنمون می‌سازد.

ای مسلمانانی که به پیامبر خود ﷺ افتخار می‌کنید

آیا فرموده‌ی پیامبر محبوبتان ﷺ را نشنیده‌اید که فرمودند: «خداوند زمین را برای من نشان داد و من شرق و غرب آن را دیدم، و ملک امت من تا جایی امتداد می‌یابد که من دیدم»^۱... آری برادران من، ملک مسلمانان به شرق و غرب گیتی خواهد رسید.

^۱ . امام مسلم در صحیح خود آن را از ثوبان روایت می‌کند.

آیا به این فرموده‌ی الگوتان محمد مصطفی ﷺ دقت نکرده‌اید که که ایشان فرمودند: «این دین تا جایی که شب و روز می‌رسد (یعنی کل زمین) خواهد رسید و خداوند هیچ خانه‌ای در هیچ شهر و روستایی رها نمی‌کند مگر اینکه اسلام را وارد آن می‌کند به عزت عزیز و ذلت ذلیل، عزتی که خداوند با آن اسلام را سرفراز می‌کند و ذلتی که خداوند به آن کافران را نگون بخت می‌کند».^۲ این وعده‌ی صادقی است که به فرموده‌ی خداوند از روی هوای نفس سخن نمی‌گوید.

بشنو و تأمل کن در روایتی که امام احمد از ابوقبیل نقل می‌کند و شیخ آلبنی هم آنرا صحیح دانسته، ابوقبیل می‌گوید: ما نزد عبدالله بن عمرو بن العاص ﷺ نشسته بودیم که از ایشان پرسیده شد: کدام یک از دو شهر زودتر فتح می‌شود قسطنطنیه (استانبول) یا رومیه (رم)؟ عبدالله صندوقی حلقه‌دار را خواست و از داخل آن نوشته‌ای را بیرون آورد و گفت: زمانی که ما نزد رسول الله ﷺ بودیم و سخنان ایشان را می‌نوشتیم از وی سؤال شد که کدامیک از دو شهر زودتر فتح می‌شود؛ قسطنطنیه یا رومیه؟ پیامبر ﷺ فرمودند: شهر هرقل (قسطنطنیه).... و قسطنطنیه در آن زمان پایتخت امپراتوری روم شرقی بود و امروزه نامش استانبول است. و رومیه همان شهر رم است که پایتخت امپراتوری روم غربی بود، این دو، مرکز مسیحی‌های جهان بودند، و از حدیث فهمیده می‌شود که صحابه از زبان پیامبر ﷺ شنیده بودند که این دو شهر فتح می‌شود، اما پرسیدند کدامیک زودتر فتح می‌شود، و پیامبر ﷺ به آن‌ها مژده‌ی فتح قسطنطنیه را داد، و این مژده بعد از ۸۰۰ سال یعنی در ۲۰ جمادی الاولی سال ۸۵۷ هجری توسط

^۲ . امام احمد و طبرانی و حاکم از تمیم داری ﷺ روایت کرده‌اند و شیخ آلبنی آن را صحیح دانسته

یک جوان عثمانی به نام سلطان محمد فاتح رحمه الله تحقق یافت. و مژده‌ی دوم هم بدون هیچ تردیدی محقق خواهد شد و اسلام وارد رم پایتخت ایتالیا می‌شود ان شاء الله. در رابطه با حدیث فوق لازم است به دو نکته اشاره کنم:

اول: برخی از علما معتقدند فتح رم تنها با دعوت به سوی اسلام و راه‌اندازی مراکز اسلامی و مساجد محقق می‌شود، و فتح از راه جهاد را بعید می‌دانند، حقیقتش این است که در حدیث به چگونگی این فتح اشاره ننموده، اما من بر این باورم که منحصر کردن فتح به دعوت و بدون در نظر داشت جهاد از روی سرخوردگی است، کسی که چنین باوری دارد، تصور نمی‌کند مسلمانان بتوانند روزی ارتشی به ایتالیا بفرستند، لذا می‌گویند حدیث را به دعوت تفسیر می‌کنیم.

اما برعکس.. سیاق روایت و نیز سیاق واقع نشان می‌دهد که این فتح با جهاد خواهد بود، قسطنطنیه پس از جهادهای مستمر و پی‌درپی فتح شد و رم نیز به همین شیوه فتح می‌شود، لذا پیامبر صلی الله علیه و آله هر دو فتح را در یک روایت جمع کردند.

دوم: محمد فاتح رحمه الله خود را برای فتح رم و تحقق بشارت دیگر پیامبر صلی الله علیه و آله آماده می‌کرد، اما موفق به این کار نشد، و شاید از این گفته‌ی من تعجب کنید که می‌گوید: خوشحالم و خدا را شکر می‌گویم که رم فتح نشد!!!... چرا؟ تا اینکه این مژده و بشارت نبوی امید را در دل‌هایمان زنده نگه دارد و بدانیم که مکانی برای فتح کردن داریم، و گر نه نقش ما چه می‌شد جز دست زدن به گذشتگانمان؟!

هرگز... ای رسول خدا صلی الله علیه و آله ما در راه تو قدم خواهیم گذاشت، و ای محمد فاتح، آنچه تو فتح نکردی را ما -ان شاء الله- فتح خواهیم کرد.

حقیقت پنجم: حقیقت تاریخ

آنچه پیامبر ﷺ به ما مژده داده، منحصر به فتح دو شهر قسطنطنیه و رومیه نیست، آنگونه که قبلاً ذکر کردم ایشان فتح کل زمین و نصرت و یاری خداوند به مؤمنان را مژده داسته است، ما تحقق این مژده‌ها را در تاریخمان دیدیم، نمی‌گوییم در روزها و ماه‌ها و سال‌ها؛ بلکه طی قرن‌های متمادی.

مسلمانان همواره پیروز می‌شدند با اینکه تعدادشان و امکاناتشان کم‌تر بود:

- مسلمانان با وجود اندک بودن تعداد و ناچیز بودن امکانات، در جنگ بدر بر دشمنان پیروز شدند، به توصیف خداوند از جنگ بدر دقت کنید:

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ [آل عمران: ۱۲۳] و بی‌گمان خداوند شما را در (جنگ) بدر یاری کرد در حالی که شما ناتوان بودید، پس از خدا بترسید، باشد که سپاسگزاری نمایید.

- در جنگ یمامه سپاه ۱۲ هزار نفری مسلمانان بر سپاه دست‌کم ۴۰ هزار نفری مرتدان پیروز شدند.
- خالد بن الولید رضی الله عنه با هشت هزار نفر از سربازان قهرمان خود طی پانزده نبرد قلعه‌های امپراتوری ساسانی را در هم کوبید بدون اینکه یک‌بار

شکست بخورد، و سپاه ساسانیان حداقل شصت هزار نفر بود و در نبرد فراض به صد و بیست هزار نفر رسید.

- مسلمانان در نبرد قادسیه با ۳۲ هزار نفر بر ۲۴۰ هزار نفر از سپاه ساسانیان پیروز شدند و امپراتوری ساسانی را در هم شکستند، و بیشتر فرماندهان ارتش ساسانی در این نبرد کشته شدند.

- در نبرد نهاوند سپاه ۳۰ هزار نفره‌ی مسلمانان بر سپاه ۱۵۰ هزار نفره‌ی ساسانیان پیروز شد.

- در فتح شوشتر سپاه ۳۰ هزار نفره‌ی مسلمانان بر سپاه ۱۵۰ هزار نفره‌ی ساسانیان پیروز شد و این نبرد هشت بار رخ داد بدون اینکه مسلمانان حتی در یکی از این نبردها متحمل شکست شوند.

- سپاه ۳۹ هزار نفره‌ی مسلمانان در نبرد یرموک توانست سپاه ۲۰۰ هزار نفره‌ی روم را شکست دهد.

- در نبرد وادی برباط در اندلس سپاه دوازده هزار نفره‌ی مسلمانان توانست سپاه ۱۰۰ هزار نفره‌ی غوط‌های اسپانیایی را شکست دهد. صدها و بلکه هزارها مورد از این پیروزی‌ها را در تاریخمان می‌بینیم، و آنچه ذکر کردم گزیده‌ی اندکی از تاریخ بزرگ اسلام است!! برادرانم تاریخ را بخوانید. سوگند به آن خدایی که جز او کسی مستحق پرستش نیست، در تاریخ کره‌ی زمین، هیچ دینی مانند دین اسلام، و هیچ مردان و قهرمانانی مانند قهرمانان اسلام نخواهید یافت. حتی شکست‌ها یا لغزش‌هایی که مسلمانان در تاریخ متحمل شده‌اند پس از آن با قدرت‌تر برخاسته‌اند، بیاپید با هم کمی از برگه‌های تاریخ را ورق بزنیم:

- پس از وفات رسول الله ﷺ شبه جزیره‌ی عربستان مرتد شدند، مگر سه شهر و یک روستا؛ مدینه، مکه، طائف، و روستای هجر در بحرین، جریان ارتداد آنگونه که عده‌ای تصور می‌کنند تنها در رابطه با

منع زکات نبود، بسیاری از مردم به‌طور کلی از اسلام برگشتند، برخی از آن مسلمانان را در دینشان آزار دادند و تعدادی نیز مسلمانان را به قتل رساندند، در میان آن‌ها عده‌ای که تعدادشان کم نبود ادعای پیامبری کردند، کفر همه‌ی جای شبه جزیره‌ی عربستان را فرا گرفت و برخی از صحابه نا امید و مأیوس شدند، حال آن‌ها هزاران بار دشوارتر از حال امروز ما بود، تا جایی که برخی از آن‌ها به ابوبکر صدیق گفتند: ای خلیفه‌ی رسول الله ﷺ، ما توان رویارویی با همه‌ی عرب‌ها را نداریم، در خانه‌ات بنشین و درب خانه‌ات را ببند و در خانه به عبادت مشغول شو تا زمانی که از دنیا می‌روی، اینگونه تصور می‌کنند که توان قیام ندارند، اما خداوند ابوبکر صدیق رضی الله عنه را متنی برای مسلمانان قرار داد، قهرمانی که چون شیر غره‌ای زد که اگر مسلمانان امروز آن را تکرار می‌کردند بر دنیا حاکمیت می‌کردند، وی فرمود: «آیا دین ناقص شود در حالی که من زنده‌ام؟» جمله‌ی بسیار بزرگی است... «آیا دین ناقص شود درحالی که من زنده‌ام؟ به تنهایی با آن‌ها می‌جنگم تا اینکه گردنم زده شود و از دنیا بروم»...

ابوبکر صدیق رضی الله عنه برخاست و مسلمانان نیز همراه او برخاستند، و آن سال، سال جهاد و قیام و مبارزه شد، و جهان با نور پروردگار از نو روشنایی یافت و کل شبه جزیره عربستان از نو مسلمان شدند، و ابوبکر صدیق تصمیمی گرفت که آن‌را عجیب‌ترین تصمیم تاریخ می‌دانم!! و آن‌هم فرستادن دو ارتش از مدینه برای فتح فارس و روم!!! شگفت‌انگیزی‌ای کوه ایمان!!!... دولت کوچکی که تازه از یک جنگ داخلی ویرانگر خارج شده با دو امپراتوری بزرگی که دنیا را میان خود تقسیم کرده بودند روبرو می‌شود.. اما این مژده‌ی الهی است:

﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [الروم/۴۷].

و یاری دادن مؤمنان بر (عهده‌ی) ما بود.

و خداوند در این نبردها پیروزی‌هایی بدون شکست نصیب او می‌کند و نتیجه‌ی آن تمکین بدون ضعف و امنیت بدون ترس و واهمه می‌شود!!!

برادران من

آیا داستان ملوک الطوائف اندلس را شنیده‌اید؟ آیا خوانده‌اید که چگونه اندلس به ۲۰ دولت کوچک تقسیم شد که سرانشان به‌جان هم افتاده بودند؟! آیا وابستگی و خیانت و ننگ و عار و ذلت را دیدید؟ آیا حماقت و دیوانگی و فساد و لاپالایی‌گری را مشاهده کردید؟ آیا همزمان همانند آن در مراکش و الجزایر و سنگال و موریتانی میان قبایل بربر را دیدید؟ دیدید چگونه زنا و شراب‌خواری و غارت در میانشان شایع بود؟ پس از آن چه رخ داد؟ در سال‌های اندک همه چیز دگرگون و متحول شد، چیزی شبیه یک معجزه رخ داد!! چگونه؟ مردی آمد!! یک مرد!!

شیخ عبدالله بن یاسین رحمه‌الله که مردم را به‌سوی خدا می‌خواند، آمده بود تا تربیت کند و آموزش دهد و با صبر و بردباری جهاد کند، آن مرد دو نفر می‌شود، و دو نفر چهار نفر و چهار نفر هزار و دو هزار و ده‌هزار، پس از آن شهرها فتح می‌شود و اسلام منتشر می‌شود و دولت مرابطین تأسیس می‌شود، دولتی با قهرمانانی همچون ملائکه... یوسف بن تاشفین و ابوبکر بن عمر رحمه‌الله آن دو نفر آموزش می‌دهند و تربیت می‌کنند و به جهاد می‌پردازند، دولتشان امتداد پیدا می‌کند، خیر فراگیر می‌شود، یک سوم آفریقا مسلمان می‌شوند!!! ارتش ۱۰۰ هزار نفری آن‌ها در شمال و ارتش ۵۰۰ هزار نفری آن‌ها در جنوب به جهاد می‌پردازند، این ارتش به اندلس می‌رود و لبخند را به مسلمانان آن دیار باز می‌گرداند و شادی را به

دل‌های مسلمانان اندلس به ارمغان می‌آورد و مشرکان را خوار و زبون می‌سازد و در نبرد «زلاقه» ۳۰ هزار نفر از مسلمانان قهرمان سپاه ۶۰ هزار نفری غوط‌های اسپانیایی را شکست می‌دهند... آیا قدرت اسلام را درک کردید؟ آیا دانستید قهرمانان اسلام چگونه بودند؟ آیا فهمیدید شریعت اسلام چگونه است؟

• چرا دور می‌رویم؟ آیا داستان فلسطین را شنیده‌اید، وقتی از اشغال ۵۰ ساله می‌نالید و فریاد می‌کرد؟ آیا داستان نُه حمله‌ی وحشیانه‌ی صلیبی‌ها به فلسطین را شنیده‌اید؟ آیا می‌دانید آن‌ها ۲۰۰ سال فلسطین را به‌اشغال خود در آوردند و بیت المقدس ۹۲ سال در اشغال آن‌ها بود؟ آیا خوانده‌اید که آن‌ها در یک روز در بیت المقدس ۷۰ هزار مسلمان را به‌قتل رساندند و تا زانویشان در خون مسلمان‌ها بود؟

اما دیدی خدایت با صلیبی‌ها چه کرد؟!

تاریخشان در تاریخ به اتمام رسید و دولت خون‌خوار و جنایتکارشان ساقط شد، انسان‌هایی پاک و با وضو و قرآن‌خوان و نمازخوان شمیر به‌دست با توکل بر خدای خود و برای رضای او به جهاد پرداختند و در این راستا از هیچ سرزنشی نه‌راسیدند، قهرمانانی مانند عماد الدین زنگی و شهید نورالدین محمود، و صلاح الدین ایوبی -رحمهم الله- مشتاق مرگ و شهادت بودند و خداوند زندگی را به آن‌ها بخشید، خود را برای بهشت می‌آراستند و بهشت خود را برای آن‌ها می‌آراست، با خدا برخواستند و خدا هم با آن‌ها بود، خداوند وعده‌ی خود را برای آن‌ها محقق کرد و یاری‌شان داد و سپاه خود را عزت بخشید و به‌تنهایی همه‌ی گروه‌های صلیبی را شکست داد، الا اله الا الله، روز حطین آمد و ما بعد حطین، روزگاری که تاریخ با تدوین آن روشن و تابناک شد و باید تاریخ به ثبت این روزها به خود ببالد..

حقیقت ششم: حقیقت واقع

چرا فقط تاریخ را ورق می‌زنیم؟ آیا در واقع ما مواردی نیست که تحقق وعده‌ی الهی را ثابت می‌کند؟

آری، به خدا سوگند دیدیم و شنیدم، کافی است واقع امروز ما را با چهل سال قبل مقایسه کنید، ۴۰ سال در تاریخ امت‌ها چیزی به‌شمار نمی‌آید.

- به نمازهای داخل مساجد نگاه کنید... می‌بینید نمازگزاران و خدمت‌گذاران مساجد چه کسانی هستند و تعدادشان چقدر است؟ در گذشته تعداد اندکی از نمازگزاران را در مسجد می‌دیدیم، اما اکنون مساجد مملو از نمازگزاران است که بیشتر آن‌ها جوانان و کودکان هستند، آیا این خود نوید دهنده‌ی آینده‌ی روشن این دین نیست؟

- نگاهی به حج و عمره بیندازید. میلیون‌ها مسلمان از همه‌جا روانه‌ی حرمین شریفین می‌شوند و هیچ‌گاه کعبه را خالی از طواف و زائران نخواهی دید، آیا شوق مردان و زنان و کهنسالان و جوانان برای حج و عمره را دیده‌ای؟

- نگاهی به حجاب و سرعت انتشار آن بینداز. در دهه‌ی شصت میلادی در دانشگاه مصر تنها یک دانشجوی دختر باحجاب وجود داشت، روزها گذشت، امروز اگر وارد دانشگاه شوی و نیمه‌ی پر از خوش‌بینی

لیوان را بینی هزاران دختر مسلمانان مؤمن را خواهی یافت، اما اگر به نیمه‌ی خالی لیوان نگاه کنی خواهی ترسید.

- به انتخابات اتحادیه‌ها و دیگر انتخابات نگاه کن. آیا نمی‌بینی که مردم از کسانی که ندای اسلام‌گرایی سر می‌دهند حمایت می‌کنند؟ ندیدی که چگونه مسلمانان بدون اینکه شناختی از افراد داشته باشند به مجرد اینکه به مسلمانان بودنشان افتخار می‌کنند از آن‌ها حمایت می‌کنند.

- نمایشگاه‌های کتاب را ببینید. نمی‌بینید که پرفروش‌ترین کتاب‌های، کتاب‌های اسلامی و شلوغ‌ترین جناح‌ها، جناح‌های فروش کتاب‌های اسلامی، و پرنشرترین انتشارات، انتشارات اسلامی هستند؟

- آیا نمی‌بینید که گروه‌های مختلف سیاسی با رویکردهای مختلف از برگه‌ی اسلام در بازی‌های سیاسی استفاده می‌کنند، اگر چه آن را دوست ندارند، چون می‌دانند توده‌ی مردم و جامعه اسلام‌خواه است.

- احزاب سکولار را دیدیم که در برنامه‌های خود طرح‌های اسلامی را مطرح می‌کند.

- بانک‌های ربوی را می‌بینیم که شعبه‌هایی برای معامله‌های اسلامی باز می‌کند.

- آرایشگاه‌های زنانه را می‌بینیم که بخش‌های ویژه‌ی بانوان محجبه راه‌اندازی می‌کنند.

- برنامه‌های تلویزیونی‌ای که قبلاً تنها از خواننده‌ها و رقاصه‌ها صحبت می‌کرد امروز میزبان علمای مسلمان می‌شود.

همه‌ی این‌ها را دیدیم و در آینده بیشتر خواهیم دید، برادرم بیا و تمرکز کن و میدان جهان را نیک بنگر.

- آیا خبر پیروزی افغان‌ها بر روس‌ها را نشنیدی؟

﴿فِي بَضْعِ سِنِينَ ۖ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ۝
 بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ
 وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝﴾ [الروم: ۴- ۶] در (ظرف)
 چند سال؛ پیش از (این پیروزی) و بعد از این (پیروزی) فرمان از آن
 خداست، و در آن روز مؤمنان شادمان خواهند شد. به (سبب) یاری
 خداوند، و (خداوند) هر که را بخواهد یاری می‌کند، و او پیروزمند مهربان
 است. خداوند وعده داده است، خداوند هرگز وعده‌ی خویش را خلاف
 نمی‌کند، و لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند.

مبادا گمان کنی روس‌ها به‌خاطر کوه‌های ناهموار افغانستان شکست
 خوردند، بلکه آن‌ها شکست خوردند چون خداوند شکستشان داد، و به
 عقب رانده شدند چون خداوند آن‌ها را به عقب راند، زمانی که خداوند
 در میان افغان‌ها انسان‌هایی مانند کوه و استوارتر از کوه یافت.

آیا ندیدی چگونه حکومت تزاری روسیه و سپس کمونیست‌های
 بلشویک جمهوری‌های مسلمان نشین را بمدت ۳۰۰ سال در اشغال خود
 داشتند و طی این سال‌ها بشدت مسلمانان را شکنجه می‌دادند و ذبح
 می‌کردند، تا جایی که داشتن نسخه‌ی قرآن جرم بود و بر اساس قانون
 افرادی که در خانه قرآن داشتند را مجازات می‌کردند، ایمان به خدا را
 منکر می‌شدند، و با کسی که به‌خدا و رسولش ایمان داشت مبارزه
 می‌کردند... سال‌ها گذشت، شب پشت کرد و نور خورشید دمید، و
 ملت‌هایی که همچنان مسلمان مانده بودند با دل‌هایی لبریز از ایمان، و با
 دست‌هایی با وضو، و با سرهایی همچنان در حال سجده این رشادت‌ها و
 دلاورمردی‌ها را رقم زد... این همان وعده‌ی الهی است.
 برادر من؛ حتی فراتر از آن:

- به آمریکا نگاه کن که در دهه‌ی شصت میلادی تنها چند هزار مسلمان در آن وجود داشت، امروزه در این کشور بیش از هشت میلیون مسلمان وجود دارد!!^۳ در دهه‌ی هفتاد میلادی دیدم که از خانه‌ای بعنوان مسجد استفاده می‌شد و این خانه تنها مسجد شهر بود، و پس از سال‌ها دوباره به همان شهر رفتم و ده مسجد در آنجا دیدم!!
- به مسلمانان در غرب نگاه کنید.. آیا از مدارس آن‌ها، از مراکز اسلامی، مطبوعات و سمینارها و شرکت‌هایشان شنیده‌اید؟
- برادرم؛ آیا می‌دانی که دین اسلام از نظر رشد و سرعت انتشار، در میان دیگر ادیان یکه‌تازی می‌کند؟
- آیا می‌دانی که یک وب‌سایت اسلامی در روز دو میلیون نفر از آن بازدید می‌کنند که یک میلیون از این تعداد تنها در آمریکا هستند؟ عزیزان من؛ آیا این فتح و نصرت و عزت و تمکین نیست؟

^۳ - این آمار متعلق به سال ۲۰۰۳ میلادی است

حقیقت هفتم: حقیقت دشمنان

عزیزانم:

آیا می‌دانید با چه کسانی می‌جنگید؟

آیا یهودیان و هم‌پیمانانشان نیستند؟!

آیا همان‌هایی نیستند که خداوند در موردشان می‌فرماید:

﴿ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ اللَّيْلَةُ أَيْنَ مَا تُقْفُوا﴾ [آل عمران: ۱۱۲] هر کجا یافته

شوند، (مهر) ذلت و خواری بر آنان زده شده است .

و در موردشان می‌فرماید:

﴿لَا يَقْتُلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ﴾ [الحشر/ ۱۴]

آنها (یهود) هرگز دسته‌جمعی با شما نمی‌جنگند جز در آبادیها (و دژهای)

محکم یا از پشت دیوارها.

و نیز می‌فرماید:

﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوَةٍ﴾ [البقره/ ۹۶] و هر آینه آنان را

حریص‌ترین مردم - (حتی) حریص‌تر از مشرکان - بر زندگی خواهی

یافت.

این هستند یهودیان...

﴿أَتَخْشَوْنَهُمْ فَأَلَّهَ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (۱۳) قَتَلُوهُمْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيُنْصِرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۴﴾ وَيُذْهِبَ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۵﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۶﴾

[التوبة: ۱۳- ۱۵] آیا از آنها می ترسید؟! پس خداوند سزاوارتر است که از او بترسید، اگر ایمان دارید. با آنها بجنگید، تا خداوند با دستان شما عذابشان کند، و آنان را رسوا سازد، و شما را بر آنها پیروزی دهد، و سینه گروه مؤمنان را شفا می‌بخشد. و خشم دلهایشان را از میان می‌برد، و خداوند توبه‌ی هر کس را بخواهد می‌پذیرد، و خداوند دانای حکیم است.

اگر همه‌ی یهودیان و همه‌ی اهل زمین با هم باشند:

- آیا شما از آنها و کثرتشان و احزابشان و گروه‌هایشان می‌ترسید؟
آیا خداوند آنها و امثال آنها را اینگونه خطاب نکرده است که:

﴿وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (انفال: ۱۹)
[انفال: ۱۹] و گروه شما هر چند زیاد باشد، شما را بی‌نیاز نخواهد کرد، (زیرا) که خداوند با مؤمنان است.

- آیا از امکانات آنها می‌ترسید؟ مگر خداوند نمی‌فرماید:

﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ﴾ (آل عمران: ۱۲)
[آل عمران: ۱۲] به کسانی که کافر شدند بگو: «بزودی مغلوب خواهید شد، و (سپس در قیامت) به سوی جهنم، محشور می‌شوید، و چه بد جایگاهی است.

- آیا از عقل و خرد و توان جسمی آنها می‌هراسید؟ مگر خداوند نفرموده است:

﴿لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَمِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ [الأعراف: ۱۷۹] آنها دلهایی دارند که با آن نمی‌فهمند و چشمانی دارند که با آن نمی‌بینند، و گوش‌هایی دارند که با آن نمی‌شنوند، آنان مانند چهار پایانند، بلکه اینان گمراه ترند، اینان همان غافلانند.

ای مسلمانان:

آیا شما تصور می‌کنید آن‌ها همیشه پیروز شده‌اند و گاهی شکست و ذلت را تجربه نکرده‌اند؟

- آمریکای مغرور را دیدیم چگونه با فریاد و ناله و نود و پنج هزار کشته از ویتنامی که بر روی نقشه دیده نمی‌شود عقب نشینی کرد! مشابه آن را برای بار دوم و سوم در سومالی و لبنان دیدیم.
- دیدیم چگونه پایگاه‌های هسته‌ای «چرنوبل» روسیه منفجر شده و هزاران هکتار از زمین‌های روسیه را آلوده می‌کند.

موشک «چلنجر» را دیدیم که می‌گفتند با به‌دست آوردن آن به کمال مطلق رسیده‌اند «پاک و منزّه است خداوند از شرک آن‌ها» ﴿وَلَقَدْ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَتَرُونَ عَلَيْهَا آتِلْهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ [یونس: ۲۴] و اهل آن گمان کردند که خود بر آن چیره‌اند، (نا گهان) فرمان ما در شب یا روزی فرا رسد، و آنچنان آن (کشتزار) را درو کنیم که گوی دیروز هرگز (کشتزاری) نبوده است. این گونه آیات (خود) را برای گروهی که می‌اندیشند به تفصیل بیان می‌کنیم.

این موشک تنها بعد از چند ثانیه از شلیک آن بطور کامل و پیش چشم همه منفجر شد تا به حسرتشان بیفزاید.

آیا قدرت خداوند بر آن‌ها را ندیدی که همه‌شان را به‌زانو درآورد:

- سیلی را دیدیم که شهری را تنها در دو ساعت غرق کرد!!.. شهر نیواورلیانز آمریکا در ماه مه ۱۹۹۵ میلادی

﴿فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ۝ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ۝﴾ [القمر / ۱۱ - ۱۲] آنگاه درهای آسمان را با آبی (فراوان و) فروریزنده گشودیم. واز زمین چشمه‌های جوشانیدیم (و جاری نمودیم). پس این (دو) آب (آسمان وزمین) برای امری که مقدر شده بود باهم در آمیختند.

- طوفان برف و کولاک را در شهر مدرن نیویورک دیدیم که چگونه خیابان‌ها را تعطیل و ماشین‌ها را در برف‌ها غرق کرد!!
- طوفان‌هایی را دیدیم که ماشین‌های بزرگ را به پشت بام خانه‌ها می‌انداخت.

- تندباد مستمری را دیدیم که انسان‌ها را مانند تنه‌ی نخل انداخته بود و درختان جنگل را از ریشه می‌کند، و زندگی را محو می‌نمود، همه‌ی این‌ها را دیدیم اما ندیدیم کسی از آن پند و عبرت بگیرد.

آیا این جامعه را از درون دیده‌اید؟

جامعه‌ای از هم گسیخته و فرومایه، که پستی در آن رخنه کرده و ابایی از رسوایی ندارد و بر اساس هوای نفسش قدم بر می‌دارد و شهواتش بر آن سیطره یافته و نابودش می‌کند.

دمی با من به این آمارها نگاه کنید تا حال نوجوانان آمریکایی که به سن ۱۸ سالگی نرسیده‌اند و انتظار می‌رود تا ده سال دیگر سکان کشور را به‌دست بگیرند دریابید:

• ۵۵ درصد از این نوجوانان مرتکب زنا شده‌اند و این آمارها در شهرها به ۸۰ درصد و در روستاها به ۳۳ درصد می‌رسد. یعنی در پاک‌ترین و سالم‌ترین منطقه‌ی آمریکا ۳۳ درصد زنا وجود دارد، آن‌هم در سن کمتر از ۱۸ سال!! اگر بخواهیم بالای سن ۱۸ سال را در نظر بگیریم این آمارها به ۹۰ درصد می‌رسد.

• ۳۵۰ مورد حاملگی بدون ازدواج در میان دختران زیر ۱۸ سال، و آمار واقعی خیلی بیش‌تر از آن است بخاطر انتشار سقط جنین در آمریکا.

• ۲۴ درصد از خانواده‌های آمریکایی از نعمت پدر محروم هستند، یا اینکه مادر بخاطر رابطه‌ی جنسی با مردهای زیاد نمی‌داند پدر بچه کیست و یا بخاطر طلاق.

• ۴۰ درصد از نوجوانان تجربه‌ی استفاده از مواد مخدر را دارند!! اما در رابطه با مشروبات الکلی هرچه دلت می‌خواهد بگو... آمارها قابل شمارش نیست...

• از سال ۱۹۹۸ تا ۱۹۹۹ میلادی تنها در عرض یک سال آمار جنایت‌ها در شهر دالاس آمریکا ۷۰ درصد افزایش یافته است.

• سومین سبب مرگ در میان نوجوانان و جوانان آمریکایی خودکشی است!! یعنی سومین سبب مرگ جوانان و نوجوانان آمریکایی خودکشی است، همان جوانانی که قرار است در آینده آمریکا را مدیریت کنند... آمار خودکشی تنها در آمریکا سالانه ۳۲۰۰۰ نفر است.

• از هر هفت جوان آمریکایی یک نفر معتاد به قماربازی است... این است اوضاع آمریکا از داخل!! این است آمریکایی که از آن می‌ترسیم.

برادر و دوست ایمانی من؛

آیا در پیروزی خود بر این جماعت تردید داری؟

آیا در پیروزی خود بر گروهی که بیشتر سربازانش زناکار و همجنس‌گرا هستند تردید داری؟

آیا در پیروزی بر گروهی که عشق مشروبات الکی و منکرات و رذایل اخلاقی در دلشان جای گرفته شک داری؟

هم‌سفرم در ره رسیدن به خدا:

﴿لَا يَغُرَّتْكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾ مَتَّعُ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوُهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾﴾ [عمران: ۱۹۶-۱۹۷] رفت و آمد کافران در شهرها، تو را نفریبد! (این) متاع ناچیزی است، پس جایگاهشان دوزخ است، و چه بد جایگاهی است.

﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾﴾ [الأنفال / ۵۹] و کسانی که کافر شدند، نپندارند که پیشی گرفته اند؛ آنها هرگز ما را ناتوان نخواهند کرد.

حقیقت هشتم: نصرت و یاری الله در دشوارترین لحظات تلاش و کوشش و مجاهدت می‌آید.

برادری که تصور کرده‌ای نصرت و یاری خداوند به تأخیر افتاده است: بدان که نصرت الهی در دشوارترین لحظات مجاهدت می‌آید. آیا نشنیده‌ای که خداوند می‌فرماید: ﴿حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ [یوسف / ۱۱۰] (کافران پیوسته به انکار خود ادامه دادند) تا آنگاه که پیامبران (از قومشان) ناامید شدند، و (مردم) پنداشتند که به آنها دروغ گفته شده است، (در این هنگام) یاری ما به سراغشان آمد، پس هر کس را که خواستیم نجات یافت، و عذاب ما از قوم گنهکار را باز نخواهد گشت. درست در لحظه‌ای که همه - پیامبران و پیروانشان - تصور می‌کردند که ظلم و ستم و شک و روی گردانی به اوج خود رسیده و همه چیز تمام شده و آزار دعوت گران شدت یافته اما آن‌ها بر اصول خود ثابت قدم هستند در اینجاست که «یاری ما به سراغشان آمد».

به این فرموده‌ی خداوند دقت کن:

﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُم مَّثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُم مَّسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَىٰ نَصْرُ اللَّهِ ۚ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ [البقره / ۲۱۴] آیا گمان کرده‌اید که داخل بهشت می‌شوید و حال آنکه هنوز بر (سر) شما نیامده است، مانند

آنچه که بر (سر) پیشینیان شما آمد؟ سختی و زیان به آنها رسید، و (آنچنان) تکان خوردند تا که پیامبر و کسانی که با او ایمان آورده بودند، گفتند: «یاری خدا کی خواهد بود؟» آگاه باشید که یاری خدا نزدیک است.

درست در لحظه‌ای که صبر به آخر رسیده، در این لحظه خداوند می‌گوید: «آگاه باشید که یاری خدا نزدیک است».

آیا در سیرت پیامبر ﷺ اندیشه نکرده‌ای که شدیدترین ابتلای مؤمنان در غزوه‌ی احزاب بود که خداوند در وصف آن ﴿إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِأَلَلِهِ الظَّنُّونَا ١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زَلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾ [الأحزاب: ۱۰- ۱۱] هنگامی که آنها (= دشمنان) از (سمت) بالای (شهر) شما و از (سمت) پایین (شهر) تان به سوی شما آمدند (و شما را محاصره کردند) و زمانی را که چشمها (از شدت وحشت) خیره شد، و دلها به حنجره‌ها رسید، و گمان‌های گوناگونی به خدا می‌بردید.

آنجا بود که مؤمنان آزمایش شدند و به سختی تکان خوردند. آیا ندیدی که پس از غزوه‌ی احزاب، مسلمانان فتوحات پی در پی داشتند؟ بعد از آن لحظات سخت و دشوار، صلح حدیبیه آمد، و بعد از آن فتح مکه، و سپس فتح طائف و سپس فتح کل جزیره العرب.. مجد و شکوهی پس از مجد و شکوه دیگر، و روزهای پیروزی و شادی و تمکین...

حقیقت نهم: خداوند بخاطر عجله‌ی بندگان عجله نمی‌کند

برادری که تصور می‌کنی نصرت و یاری خدا به تأخیر افتاده: بدان که ادب در برابر خداوند اقتضا می‌کند که انسان عجز و نباشد، و حکمت خداوند بر این است که محبان و خاصان و بندگان خود را می‌آزماید، و نصرت و یاری خداوند وقتی می‌آید که خداوند خیر و صلاح مؤمنان را در نصرت و یاری ببیند نه در انتظار نصرت..

امام بخاری از خباب بن ارت رضی الله عنه روایت می‌کند که ایشان فرمودند: روزی از روزها در حالی که پیامبر صلی الله علیه و آله در سایه‌ی کعبه نشسته بود خدمت ایشان رفته و عرض کردیم: آیا از خدا برای ما نصرت و یاری نمی‌خواهی؟ آیا برایمان دعا نمی‌کنی؟ دردها شدت یافته و آزارها زیاد شده... شلاق، سوزاندن، خفه کردن، و به دار آویختن و ... ایشان فرمودند: «پیش از شما اقوامی بودند که گوشت‌های بدن آنها با شانه‌های آهنی از بدن جدا می‌شد و فقط استخوان و رگ می‌ماند. باز هم موجب برگشتن از دین و عقیده‌شان نمی‌شد. سوگند بخدا، که الله دینش را پیروز می‌گرداند و گسترش می‌دهد تا جایی که سواری از صنعاء به حضرموت برود و از هیچ جز الله نترسد».

سبحان الله.... عجله می‌کنید؟! بعد از این همه شکنجه در مکه، آیا خباب عجله می‌کرد؟!!

بله... هنوز چیزهای دیگری وجود دارد؛ ترک مال و دارایی، ترک خانواده، ترک شهر و دیار...
نبرد و مبارزه...
جهاد و شهادت..
پس از آن.... نصرت الهی می‌آید
در زمانی که خداوند تعیین نموده در زمانی که مخلوق دلش می‌خواهد.

حقیقت دهم: اجر و پاداش مرتبط به پیروزی نیست؛ بلکه مرتبط به عمل است

برادری که تصور می‌کنی پیروزی به تأخیر افتاده: بدان که اجر و پاداش انسان‌ها به پیروزی مرتبط نیست؛ به عملکرد او ارتباط دارد...

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [النحل / ۹۷] هر کسی که کار شایسته‌ای انجام دهد، (خواه) مرد باشد یا زن، در حالی که مؤمن است، او را به حیاتی پاک زنده می‌داریم، و مسلماً پاداششان را به (حسب) بهترین اعمالی که انجام می‌دادند؛ به آنها می‌دهیم. بدان... هرچقدر کار نیک انجام دهی به همان اندازه اجر و پاداش کسب می‌کنی...

هرچقدر تلاش کنی... پاداشت کامل‌تر خواهد شد. اگر چه تو نصرت و یاری الهی و پیروزی را به چشم نبینی، فرزندان و دوستان و نزدیکانت خواهند دید. و بدان که اجر انسان تباه می‌شود اگر یقین به نصرت الهی را از دست دهد.

و نصرت الهی و پیروزی جز با یقین خالص بدون هیچ شک و شائبه‌ای نمی‌آید:

﴿مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْتَظِرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ﴾ [الحج/

۱۵] کسی که گمان می‌کند خداوند او (= پیامبر) را در دنیا و آخرت یاری نخواهد کرد، (و بدین خاطر عصبانی است) پس ریسمانی به سقف (خانه‌اش) بیاویزد (و خود را حلق آویز کند) سپس آن را قطع کند، آنگاه بنگرد آیا (این) تدبیرش خشم او را از میان خواهد برد؟!؟

صحابه را دیدی که در غزوه‌ی احزاب از هیچ چیزی احساس امنیت نداشتند؟ چگونه محاصره شده بودند؟ درست در آن زمان مژده‌هایی مافوق خیال و تصور از پیامبر ﷺ می‌شنوند و آن را تصدیق می‌کنند و به آن ایمان می‌آورند. به این داستان توجه کن: «براء بن عازب رضی الله عنه می‌گوید: رسول الله ﷺ هنگام کندن خندق وقتی -کلنگ را- به سنگ زد فرمود: «الله اکبر کلیدهای شام به من داده شد و از هم اکنون به کاخ‌های سرخش نگاه می‌کنم، برای بار دوم -با کلنگ- به سنگ زد و فرمود: الله اکبر، فارس به من داده شد، و به خدا سوگند من از هم اکنون کاخ مدائن را می‌بینم، سپس برای بار سوم به سنگ ضربه زد و فرمود: بسم الله. باقیمانده‌ی سنگ شکسته شد، ایشان فرمودند: الله اکبر، کلیدهای یمن به من داده شد، و از همین جایی که هستم درهای صنعا را می‌بینم».

درست زمانی که صحابه محاصره هستند به مژده‌ی فتح شام و فارس و یمن گوش می‌دهند، آن را از روی یقین تصدیق می‌کنند گویا همراه با رسول الله ﷺ آن‌را می‌بینند.

و به همین سبب نصرت و یاری الهی و پیروزی آمد و محقق شد.

ای مؤمنان!!

شما برتر هستید

عزیزانم:

دمی به این آیه‌ی عجیب - و همه‌ی آیات خدا عجیب است - دقت کنید، آیه‌ای که گنجی از گنج‌ها خدای منان و بخششی از سوی پروردگار رحمان است:

﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ [آل

عمران/۱۳۹] و سست نشوید و اندوهگین نگردید، و شما برتر هستید؛ اگر مؤمن باشید.

ای مسلمانان: آیا می‌دانید این آیه کی نازل شده است؟

بعد از غزوه‌ی احد!!.... بعد از شکست!!

چرا؟

برای اینکه مؤمنان بدانند عزت و برتری با یک شکست مرحله‌ای تحت تأثیر قرار نمی‌گیرند، و مرتبط به پیروهای عینی و تمکینی که مشاهده می‌شود نیستند... و برای اینکه مؤمنان بدانند که حال دوران دائماً یکسان نیست، و تاریخ می‌چرخد، این‌ها دوره‌ای دارند و آن‌ها دوره‌ای دیگر، اما دوره‌ی اخیر -ان شاء الله- از آن مؤمنان است.

ای مؤمنان و بندگان خداوند:

• **شما برتر هستید؛** چون خدای شما الله است که هیچ معبودی به حق قابل پرستش نیست مگر او:

﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا﴾ [فاطر / ۴۴] و هیچ چیزی در آسمان‌ها و زمین نیست که خدا را ناتوان سازد (و از حوزه ی قدرت او بیرون رود) بی گمان او دانای تواناست.

• **شما برتر هستید؛** چون پیرو پیامبر خاتم محمد مصطفی ﷺ بهترین آفریده‌ی الهی، و سرور پیغمبران و محو کننده‌ی کفر حاشری هستید که مردم پس از وی محشور می‌شوند و عاقبی که پس از وی پیامبری نمی‌آید.

• **شما برتر هستید؛** چون کتاب شما قرآن است که در آن اخبار پیشینیان و اخبار آیندگان آمده، و در مورد آنچه میان شما می‌گذرد داوری نموده، هر طاغوتی که با آن ستیز کند خداوند ذلیل و زبونش می‌گرداند و کسی که علم را در غیر آن بجوید خداوند گمراهش می‌کند، همان ریسمان مستحکم الهی، و نور روشنائی بخش و شفای دل‌ها..رهایی بخش کسانی که به آن تمسک جوید و نجات بخش کسانی که از آن پیروی کنند، کژی در آن نیست تا راست شود، عجایش پایان ندارد و تکرار آن کهنه‌اش نمی‌کند.

• **شما برتر هستید؛** چون دین شما اسلام، دین دنیا، جسم و روح، عقل و قلب، است، خداوند چیزی را در شریعت رها ننموده مگر آن را واضح و آشکار ساخته است:

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ﴿٣﴾ [المائدة/۳] امروز دین شما را کامل کردم و نعمت خود را

بر شما تمام نمودم، و اسلام را (بعنوان) دین برای شما برگزیدم.

- شما برتر هستید؛ چون با اخلاق‌تر هستید... «همانا من بر انگيخته شده‌ام تا مکارم اخلاق را کامل کنم».

• شما برتر هستید؛ ﴿وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ

جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾ [الأنفال/ ۶۳]

اگر تمام آنچه را که در روی زمین است خرج می‌کردی، نمی‌توانستی بین دلهایشان الفت دهی. ولی خدا در میان آنها الفت داد، همانا او پیروزمند حکیم است.

- شما برتر هستید؛ چون ملائکه شما را ثابت قدم می‌کنند:

﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَأِكَةِ إِنِّي مَعَكُمْ فَاثْبُتُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ [الأنفال:

۱۲] و به یاد آور هنگامی که پروردگارت به فرشتگان وحی کرد: «من با شما هستم، پس کسانی را که ایمان آورده‌اند؛ ثابت قدم دارید.

- شما برتر هستید؛ چون دل‌هایتان آرامش دارد:

﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ

عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۱۰﴾ [الأنفال/ ۱۰] و خداوند این (یاری

و مدد) را تنها برای شادی و اطمینان قلب شما قرار داد، و گرنه پیروزی جز از طرف خدا نیست، به راستی خداوند پیروزمند حکیم است.

- شما برتر هستید؛ چون میعادگاه شما بهشت است...

﴿إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ

خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿۱۱﴾ فَاتَّخَذُوهُمْ سِحْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ

تَضَاكُورٌ ﴿۱۲﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿۱۳﴾

[المؤمنون / ۱۰۹ - ۱۱۱] بی‌گمان گروهی از بندگانم می‌گفتند: پروردگارا! (ما) ایمان آوردیم، پس ما را ببخش و بر ما رحم کن، و تو بهترین رحم‌کنندگان. پس شما آنها را به مسخره گرفتید؛ تا یاد مرا فراموش تان کردند، و شما به آنها می‌خندیدید! همانا من امروز آنها را بخاطر صبری که کرده‌اند پاداش دادم، قطعاً آنها کامیاب هستند». ای مؤمنان صابر؛ شما - ان شاء الله - پیروز و کامیاب هستید.

سخن آخر

برادر و هم‌سفرم در مسیر خدایی:
 ای مسلمان... ای بنده‌ی الله
 ای کسی که سنگ و درخت تو را به‌زبان حال و یا زبان مقال - که به‌هر
 دوی آن ایمان داریم - خطاب قرار می‌دهند: ای مسلمان، ای بنده‌ی الله...
 اشک‌هایت را پاک کن، سرت را بالا بگیر...
 بدان که روزهایی که می‌آید برای تو است نه علیه تو..
 و آینده از آن دین تو است نه از آن دین دیگران..
 و فرجام و سرانجام از آن متقیان است..
 و همراه با صبر، پیروزی می‌آید..
 و همراه با دشواری و سختی، آسانی است..
 و روشنایی سپیده‌دم نمی‌آید مگر بعد از تاریک‌ترین ساعات شب..
 و مادامی که دین خدا را یاری می‌دهی خدا یاری‌ات می‌دهد...
 و تا وقتی با او هستی او هم با تو است..
 و تا زمانی که در راه او تلاش می‌کنی، او راه را برایت نشان می‌دهد..
 ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾
 [العنکبوت: ۶۹] و کسانی که در راه ما (کوشش و) جهاد کنند؛ قطعاً به
 راههای خویش هدایت شان می‌کنیم، و یقیناً خداوند با نیکوکاران است.

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

﴿غافر/۴۴﴾ پس به زودی آنچه را به شما می‌گویم به یاد خواهید آورد، من کار خودم را به خدا واگذار می‌کنم، بی‌گمان خداوند (نسبت) به بندگان بیناست.

سخن را به پایان می‌رسانم و از خدا برای همه‌ی شما پاداش نیکو می‌طلبم.

